Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

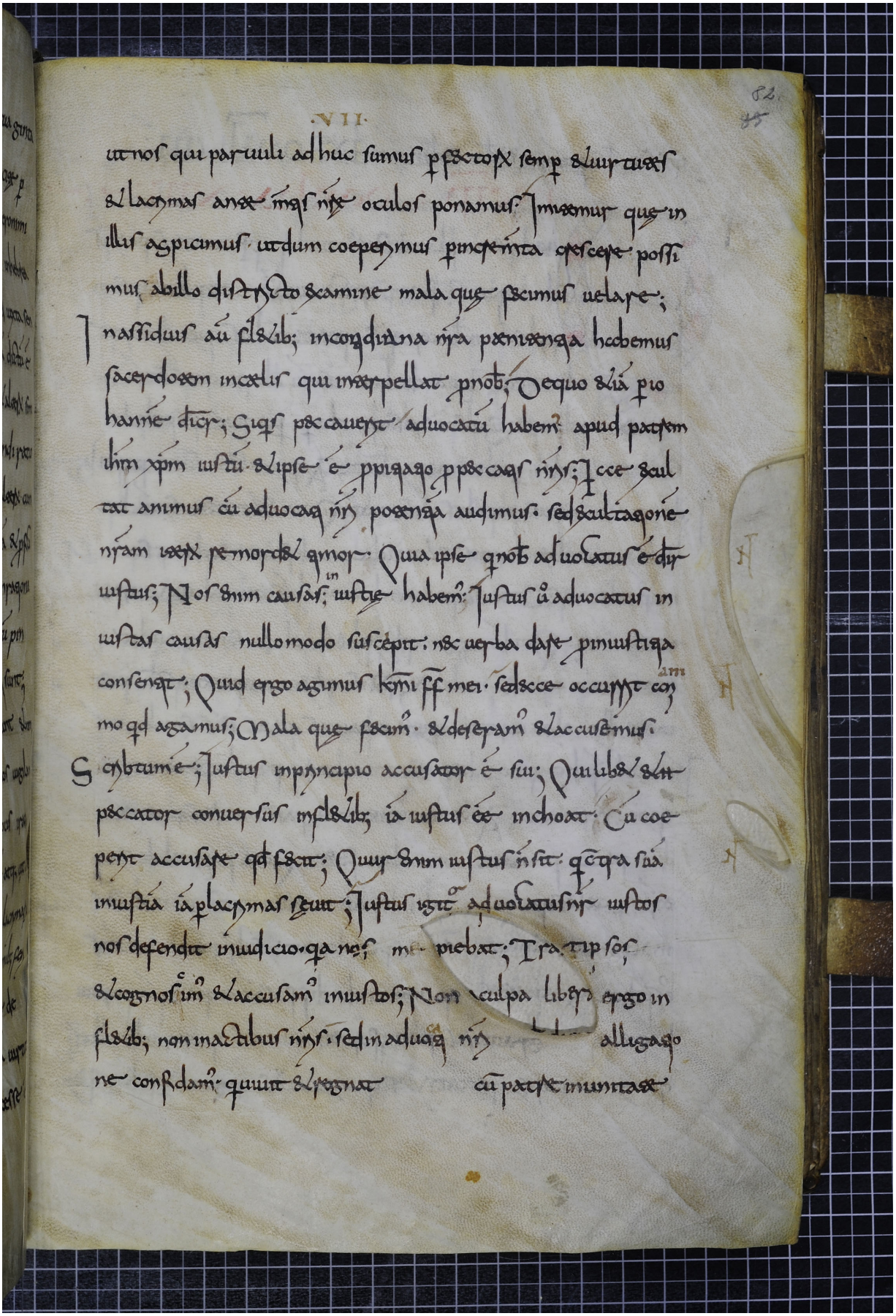

82

·VII·

ut nos qui paruuli adhuc sumus pfectorx semp sluy tuxrs
slacymas anxe mqs nxe oculos ponamus. Miscemur que in
illis aspicimus. utdum coepeymus pmpeinta cpescepe possi
mus, abillo distrncto scamine mala que fecimus uelape;
Nassiduis áu flslib; incongruana nra pæniscnqa hcobemus
sacerdotem incælis qui intercellat pnob; Oequo slia pio
hanne dicr; Siqs pccauerit aduocatu habem apud patrem
ihm xpm iustu. slipse é ppiqaqo ppccaqs nrs; Ecce scul
tat animus cu aduocaq nrs poscnqa audimus. sed scultagone
nram iscpx pemordsl amor. Quia ipse qnob aduocatus é dir
iustus; Nos enim causas in iustie habem. Iustus ů aduocatus in
iustas causas nullo modo suscepit: nec uerba dape pinuistiqa
consenqt; Quid ergo agimus kmi ff mei. sed ecce occuppt con
mo qd agamus; Mala que fecim. sldeseram slaccusemus.
S cnbtum é; Iustus inpncipio accusator é sui; Quilibs slii
pccator conuersus insflslib; ia iustus ée inchoat. Cu coe
peri accusape qd fecit; Quur enim iustus nsit. qcqa sua
iniustia ia placymas sentit; Iustus igtur aduocatus nr iustos
nos defendit iniudicio. qa nos me piebat; Tra tip sos
slcognos im slaccusam iniustos; Non culpa libos ergo in
flslib; non inadtibus nrs. sed in aduoq nrs alligago
ne consdam. quum slpegnat cu patre inuntase